

Няколко искрени думи за проф. Велислав Заимов

(По случай 70 годишния му юбилей)

Запознах се с проф. Заимов през есента на 2010-та година, когато постъпих в Музикалната Академия и, вече твърдо решен да следвам композиция, се записах в неговия клас. Още с първия урок (тогава в 66-та стая) бях впечатлен от професионализма, методичността и вниманието, с които професорът работи със всеки свой студент. Той не само се стреми да ни научи на тънкостите на композиционното майсторство, но и умело ни насочва как да намерим и най-добре да разкрием личния си почерк. Въпреки собствените знания и известност на един от водещите съвременни български композитори му позволяват, той не ни налага своя и стил и светоглед.

В уроците и общуването ни освен „чисти“ композициони знания имаме възможността да се докоснем и да се учим и от неговите впечатляващи познания в музикалната теория и практика – от него аз и други студенти сме научили много и по оркестрация, анализ, история на музиката и други... Професорът често споделя и вдъхновяващи спомени за бележити личности от българската музикална история.

Как и да не спомена за впечатляващите му личностни качества. Той е човек с висок морал и принципи, които неуморно раздава за развитието на съвременната музикална култура в България – организира концерти, ателиета, не само за свои, но и за всички талантиливи млади хора, които се интересуват. Не мисля, че има случай, в който той да е отказал помощ или съвет на когото и да било, винаги е помагал и помага.

Професор Заимов е един уникален преподавател, композитор и човек и за мен като студент, а вече и млад колега и приятел, е голям шанс, че имам възможността да се уча от него.

От сърце му желая крепко здраве, творческо дълголетие и вдъхновение за създаване на още много нови творби!

Светлин Христов